ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

НА

ОБЛАСТНОТО СЪБРАНИЕ, ЧЕТВЪРТА РЕДОВНА СЕССИЯ

XVII ЗАСѢДАНИЕ ВЪ СЪБОТА НА 6 НОЕМВРИЙ 1882 ГОДИНА.

(Начало часътъ $1^1/_2$ слѣдъ пладнѣ, подъ Прѣдсѣдателството на Подпрѣдсѣдателя Д-ръ Янкулова).

Прѣдсѣдателтъ: (звъни;) Засѣданието ся открива. Г-нъ Секретарътъ ще прочете списъка на г-да депутатитѣ.

Секрет. Пеневъ (чете:)

Прѣдсѣдателтъ: Присѫтствуватъ 42 прѣдставители. Отсѫтствующи 12; съ отпускъ: Калчевъ, Величковъ, Консуловъ, Д. Бояджиевъ, Герджиковъ, д-ръ Дагоровъ и Милковски; безъ отпускъ: Аристагесъ, Н. Бояджиевъ, Митрополитъ Григорий, Рабинъ Ефенди и Епископъ Робертъ Мишелъ. Ще ся чете протокола отъ миналото засѣдание.

Секрет. Пеневъ: (чете:)

Прѣдсѣдателтъ: Има ли да направи нѣкой бѣлѣжка върху протокола? (нѣма). Тогава протокола ся приема безъ измѣ ение.

Ще ся прочете едно съобщение.

Секрет. Пеневъ (чете:)

„Господине Прѣдсѣдателю!

Приключенъ при настоящето ми, имамъ честь да рѣдстава на разглѣданието и одобрението на Уважаемото Областно Събрание единъ законопроектъ за общинскитѣ пѫтища, изработенъ по грижата на Дир. на Земледѣлието, Търговията и Общитѣ Сгради.

При това Уважаемото Събрание ще намѣри изложението на мотивитѣ, които сѫ прѣдизвикали изработванието на тоя законопроектъ.

5 Ноември, 1882 г., № 3399.

Приемете и пр. (Подп.) Генералъ-Губернаторъ:

А. Богориди“

Прѣдсѣдателтъ: Ще ся прѣпрати на надлѣжната коммиссия. (Прието). Има едно писмо отъ г-на Златарова, съ което проси отпускъ. (Гласове: да ся чуе).

Секр. Пеневъ: (чете).

„Господине Прѣдсѣдателю!

По причина на домашни обстоятелства, моля ви, да ми исходатайствувате отъ Почитемото Областно Събрание единъ десетодневенъ отпускъ. начиная отъ 9 до 20 текущаго включително.

Приемете и пр. (Подп.) Хаджи-Елески депутатъ: Златаровъ".

Прѣдсѣдательтъ: Ми аваме на дневний рѣдъ, който е прочитанието рапортътъ на Прошетарната коммиссия. Моля г-на Докладчика да излѣзе на трибуната.

Докладчикъ Топракчиевъ: (чете) Рапортъ на коммиссията за прошения. Господа прѣдставители! Коммиссията за прошения въ миналита и настоящата седмица има на разглѣждание слѣдующитѣ прошения.

1-о. Прошение подъ № 46 отъ Стефания Димчева изъ Пловдивъ, съпруга на самоубивший ся. расиленъ при Пловдивското Акцизно Управление, Иоакимъ Христовъ, която моли Обл. Събрание да й ся опредѣли една пенсия за да прѣхранва тритѣ си бѣдни дѣца.

Коммиссията е на мнѣние, тъй като мжжътъ на просителката е билъ чиновнокъ на об астьта когато ся е самъ убилъ, то като оставатъ бѣдни сирачета, да ся отпустне веднъжъ за всѣкога на просителката едно пособие отъ 8 лири турски, като ся прѣпроводи и прошението до Дирекцията на Финанциитѣ за испълнение.

2-о. Прошение подъ № 53 на Кметството отъ Клисура, което моли Обл. Събрание за да благоволи да имъ ся отпустне една сумма изъ Областний Ковчегъ, съ която да съградятъ училище за бѣднитѣ си съселяни.

Коммиссията е на мнѣние, да ся прѣпроводи това прошение до Почитаемата бюджетарна коммиссия ни зависящи отъ нея распорѣждания, тъй като само тя е въ положение да знае паричнитѣ срѣдства, съ които ще располага областьта за идущата финансиална година.

3-о. Прошение подъ № 32 и 52 отъ Витанъ Петровъ, бивший жандаръ. живущъ въ с. Баня (Ихтиманска околия), който ся оплаква, че вслѣдствие на тѣжката рана нанесена нему въ Костенската планина прѣзъ 1881 лето, отъ разбойницитѣ на Спанозовата шайка, е билъ неспособенъ за работа и моли Областното Събрание да съдѣйствува при надлѣжното мѣсто. за да му ся плати пенсията за три мѣсеци, що е ималъ да зима, при това да му ся отпустне и една парична помощь за да може да помине.

Коммиссията слѣдъ като зема свѣдение отъ г-на Генерала на Милицията и Жандармерията, увѣри ся, че за Витанъ Петровъ имало издаденъ публиченъ административенъ правилникъ, споредъ който му ся отпуща пенсия по 120 гр. на мѣсѣцъ, обаче като този публиченъ административенъ правилникъ е само за една година, а коммиссията като има прѣдъ видъ и свидѣтелството на г-на д-ръ Янколова, споредъ което свидѣтелство жандарина Витанъ Петровъ е неспособенъ вече

за работа, за това дойде до заключение щото Почитаемото Областно Събрание да рѣши да му ся продължи тъзи пенсия до като ся гласува законътъ за пенсиитѣ и тогазъ да ся нарѣди да му ся дава до при това да ся прѣпоржча и на Дирекцията на Финансиитѣ, за да му ся плаща рѣдовно пенсията въ Ихтиманъ.

4-о. Прошение подъ № 54 отъ бивший Кьзъль-Агачский сждебенъ комисарь, Д. Павурджиевъ, който съжалва, че по прѣдложението на околийский сждия въ Кьзълъ-Агачъ, миналата година незаконно билъ исчисленъ отъ служба, за която незаконность билъ подалъ прошение и въ Постояний Комитетъ, за това моли Областното Събрание да му ся повърне службата.

Комисията като взе предъ видъ прѣписката размѣнена мѣжду Дирекцията на Правосждието и Постоянний Комитетъ по това дѣло, отъ която прѣписка става явно, че мотивировката на Кьзълъ-Агачский околийски сждия по исчислението на тжжительтъ е недостатъчна, отъ като взе прѣдъ видъ рѣшението на Постоянний Комитетъ, чрѣзъ което прѣпоржчва на Дирекцията на Правосждието, щото да му ся повърне първото вакантно мѣсто, което ся би показало; — за сички тия комиссията е на мнѣние, Уважаемото Областно Събрание да подтвърди рѣшенито взето по това дѣло отъ Постоянний Комитетъ, най вече като по свѣденията си добити е съществувало сега ваканция за сждебенъ комисарь въ Харманлийскита околия и името на просительтъ фигурирало въ прѣдставенията за тази цѣль списъкъ отъ Харманлийския околийски сждникъ.

5-о. Прошение подъ № 35 на Георги Гжрдевъ книгопродавецъ изъ Калоферъ, който моли Обл. Събрание да благоволи да му ся отпусне едно ежедневно пособие, за да може да ся прѣхранва прѣзъ останалитѣ си стари години.

За това прошение коммиссията е на мнѣние да ся остави безъ послѣдствие, тъй като нѣма прѣдвидена глава въ бюджета, за подобни пенсии за прѣстарѣли книгопродавци.

6-о. Прошение подъ № 45, на учителитѣ отъ селата Хисаръ — Киселери, Михайли и Синджирлии (Стремска околия), които молятъ Областното Събрание да имъ намали данъкътъ на тютънътъ, който тѣ произвождатъ за лѣкување на добитъкътъ си, за когото били принудени да плащатъ, вмѣсто $13\frac{1}{4}$, по 33 гроша на оката.

Коммиссията слѣдъ като взе свѣдения отъ Дирекцията на Финанситѣ по горѣказанната просба на Хисаръ Киселерци, Михайлци и Синджирлийци, че имъ ся зимало данъкъ на тютюна по $33\frac{1}{4}$ гроша на оката, съгласно съ закона намѣрва, че нѣма възможность да ся удовлетворятъ просителитѣ, тъй като наложенията имъ данъкъ върху тютюнатъ е съгласно съ сжществующия законъ.

7-о. Прошение № 49. Кметоветѣ и старешинитѣ на 16 села отъ Овчехълмската околия, именно: Голѣмо Конаре, Целопица, Радиново, Насвакиьо, Дорутлие, Костиево, Строево, Чомукъ Даутларъ, Кавакъ Дере и пр., явяватъ, че въ послѣднята сесия на Пловдивский Главенъ Съвѣтъ, по съдѣйствието на околийскиятъ имъ началникъ подигналъ ся е въпросъ за прѣмѣстването сѣдалището на околията имъ отъ село Голѣмо Конаре въ Старо Ново Село, нъ тъй като растоянието на помѣнжтитѣ горе села до Старо Ново Село е било по голѣмо отъ колкото Конаре, и съобщението е било по трудно; за това молятъ Обл. Събрание да съдѣйствува, за да остане сѣ-

далището на околията имъ пакъ въ с. Голѣмо Конаре; друго-яче прѣдпочитатъ да ся присъединятъ на Пловдиската околия, тъи като растоянието отъ селата имъ до Пловдивъ е много по близо и интереситѣ имъ ся свързани съ този градъ.

Коммиссията при разглѣжданието на това прошение, бѣше въ начало на мнѣние да ся унищожеше тъзи околия отъ точка зрѣние на финанциалната ни криза, и селата ѝ да ся присъединятъ на ближнитѣ околии обаче като спорѣдъ 108 членъ на Органический Уставъ това бѣше невъзможно да го направи, оставя на Почитаемото Областно Събрание да ся произнесе по този въпросъ; отъ съдържанието на това прошение, както и отъ свѣдението взето отъ Г. Пловдивский префектъ явно става, че Пловдивскийтъ Главенъ Съвѣтъ въ послѣдната си сесия е постановилъ, щото вмѣсто с. Конаре сѣдалището на Овчехлъмската Околия да стане Старо-Ново Село.

Коммиссията като взе прѣдъ видъ, че съ това постановление на Главний съвѣтъ центърътъ на околията ся отдалечава много отъ горѣпоменатитѣ села, вслѣдствие на което ся затрудняватъ съобщенията имъ, което е нѣщо противно на чл. 110-й оиъ Органический Уставъ; като взе прѣдъ видъ, че растоянието на тия села е много по близо до гр. Провдивъ и интереситѣ имъ съ него сж по тѣсно свързани и като взе прѣдъ видъ още, че Пловдивската Околия ся състои само отъ 28 села, които ислючително ся управляватъ отъ Пловдивский Околийски Началникъ, безъ градътъ Пловдивъ, който е подъ надзорътъ само на префектътъ; при всички горѣказани мотиви, коммиссията е на мнѣние да ся удовлетворятъ просителитѣ, като ся присъединятъ на Пловдивската Околия, ако въ случай ся рѣши сѣдалището на Овчехлъмската Околия да ся прѣмести въ Старо Ново Село.

9-о. Прошение подъ **№** 50; жителитѣ отъ селата Масатларе и Димиръ-Дишлие (Панагюрска Околия) просятъ да ся съдинятъ на Овчехлъмската Околия, понеже отстоятъ 8 часа отъ Панагюрище, и само единъ часъ отъ г. Конаре.

Коммиссията е на мнѣние да остави това прошение безъ послѣдствие ако ся земе рѣшението за прѣмествание на сѣдалището на Овчехлъмската Околия въ Старо Ново Село, но ако си остане Голѣмо Конаре за сѣдалище, като селата имъ ся близо 1 часъ до гр. Конаре, а 8 часа до Панагюрище, то да ся присъединятъ.

9-о. Прошение подъ **№** 51; жителитѣ отъ с. Алифаково, Пазарджиска Околия, просятъ да ся присъединятъ на Овчехлъмската Околия, понеже селото имъ отстои единъ часъ отъ Конаре.

Коммиссията за това прошение е на мнѣние да го остави безъ послѣдствие, ако по начало ся приеме прѣмѣстванието на околията въ Старо Ново село, ако си остане Голѣмо Конаре пакъ за сѣдалище -- да ся удовлетворятъ просителитѣ.

10-о. Прошение подъ **№** 31. Идинадесятъ души джелепе отъ Казанлъкъ, които искатъ да имъ ся повърне беглика, когото ся платили за внасяния имъ добитъкъ изъ България, тъй като той е вече опростенъ, или пакъ да ся събере и отъ онния джелепе, които съврѣменно съ тѣхъ сж докарали добитъкъ изъ странство.

Коммиссията при разглѣдванието на това прошение зема изискуемитѣ свѣдения отъ г-нъ Директора на Финанциитѣ, отъ които свѣдения е това явно, че финанциалнитѣ власти на пограничнитѣ окржзи съ княжеството, въ началото на тъзи година слѣдвали сж да зематъ освѣнъ законното мито на овцетѣ и на козитѣ, и бегликътъ имъ въ брой: това е дало поводъ да ся повдигне въпросъ прѣдъ Пос-

тояний Комитетъ за неправилното събирание на този бегликъ и отъ тогазъ на сетнѣ, вмѣсто пари, властитѣ сж зимали само гаранция, че слѣдъ приказътъ на Негово Сиятелство ся е запрѣтило да ся зима бегликъ на внесенитѣ овци и кози отъ Княжеството.

Влѣдствие на горѣказанитѣ мотиви, коммиссията е на мнѣние, понеже взетия бегликъ на внесенитѣ овци и кози изъ България не е съгласно съ законътъ, тъй като ся платиле мигото при внасянието имъ въ Областьта; понеже въ подобенъ случай неможе да ся приспособи принципа *че закона нѣма ретроативна сила*, тъй като поменатия бегликъ ся е зелъ съвършенно неправилно и противъ законно: за сички тия мотиви да ся повърнатъ на просбоподателитѣ паритѣ взети за бегликъ прѣди издаванието на поменатия приказъ.

Пловдивъ, 6 Ноември 1882 год. (Под.) Докладчикъ:
А. Топракчиевъ".

Прѣдсѣд.: Съгласно съ Вжтрѣшний Правилникъ ще ся прочетатъ едно по едно прошенията за разисквание.

Секретарь: Пеневъ: (чете): 1-о. Прошение подъ № 46 отъ Стефания Дичева изъ Пловдивъ, съпруга на самоубивший ся разсиленъ при Пловдивското Акцизно Управление Иакима Христова, която моли Обл. Събрание да ѝ ся опрѣдѣли една пенсия за да прѣхранва тритѣ си бѣдни дѣца.

Коммиссията е на мнѣние, тъй като мжжьть на просителката е билъ чиновникъ на Областьта, когато ся е самоубилъ, то като оставилъ бѣдни сирачета, да ся отпусне, веднажъ за всѣгда, на просителката едно пособие отъ 8 л. т., като ся прѣпроводи и прошението до Дирекцията на Финансинтѣ за испълнение.

Прѣдсѣдатель: Приема ли ся резолюцията на коммиссията?

Нейчовъ: По поводъ на туй прошение станахъ да кажа нѣколко думи. Самоубийството, г-да, на тоя свѣтъ става въ най голѣмо оскръбление на човѣка. Оскръбений, обиденъ на този свѣтъ грѣши противъ Бога и човѣщината и въ това душевно ослабление, той намира едничкото удовлетворѣние въ самоубийството. Разбира ся така-ва постжпка е най-крайна съвършенно безнравственна, това е нѣщо, което не дава добръ исходъ. Защото, види ся, е имало нѣщо, което силно го е безпокоило, и тоя бѣденъ И. Христовъ ся самоубилъ. Той неоставилъ никакви знакове, че самъ ся убилъ и защото въ всѣкий случай всички фактове говорятъ, че е самоубитъ, и както казахъ, той е направилъ една прѣстжпка. Неговата сега вдовица съ дѣцата си иска милостьта на Областното Събрание, но въпросъ е заслужва ли симпатия? Спорѣдъ мене, г-да, най лошото ще направимъ на свѣта, ако приемемъ да ся отпустне на тая жена помощь. Обл. Събрание да не дава поводъ. Какъвъ мжжь ще бжде оня, който неможе да ся защити въ отчаянието си, а прибѣгва до такива крайни срѣдства. Този человѣкъ не ся убилъ за отечеството си; а просто е единъ самоубиецъ, който, може би, е ималъ нѣкои погрѣшки и направилъ това отъ страхъ да не ся открияатъ при негова животъ. За това азъ ще помоля Обл. Събрание да остави това прошение безъ послѣдствие, иначе то ще направи единъ лошъ прецедентъ, защото катадневно ще ухванатъ да ся подаватъ подобни прошения за да искатъ помощь.

Д-ръ Хаканов: Този человѣкъ когато ся бѣше убилъ, азъ ходихъ и го прѣглѣдахъ; имало оставено отъ него писмо. Жена му ми расправи, че той прѣди да ся убие два дена ходилъ като лудъ и казвалъ ѝ, че ще ся убие. Намѣреното писмо мисля сега да ся намира въ Прокурорството, понеже то изслѣдва дѣлото му. Отъ това писмо, до колкото разбрахъ отъ съдържанието му, ся види, че е имало нѣкакво си злоупотрѣбление въ Акцизното Управление, въ което той е билъ чиновникъ и, види ся, отъ страхъ, като е мислилъ да ся ненакаже и той, за това ся е убилъ. Тъй щото азъ немога да кажа, че той отъ нѣкои нужди ся е убилъ. За това сподѣлямъ прѣдложението на г-на Нейчова и да ся недава на просителката пенсия, а да остане прошението безъ послѣдствие и да ся мине на дневний рѣдъ.

Ив. Х. Петровъ: Г-да! Коммиссията е направила това отъ симпатия къмъ дѣцата на този человѣкъ, които ходятъ голи, боси и гладни. Г-нъ Нейчовъ казва, че този человѣкъ е самоубиецъ, та нетрѣбва да ся показва милость. Г-нъ Хаканов каза, че този человѣкъ може да е билъ виновонъ нѣщо и ся убилъ отъ страхъ да не ся накаже и че два дена прѣди да ся убие ходилъ като лудъ. Мога азъ да повѣрвамъ това, мога да кажа още, че е направилъ прѣдумишленно самоубиство, но искамъ да кажа и туй, че има нѣщо прѣувеличено въ тоя случай. Мнозина говорятъ, че той прѣдъ мисль, че съ службата си неможе да прѣхранва челядьта си, въ отчаянието си направилъ такова прѣстѫпленне. А това нѣщо е за въ внимание. Въ секи случай кажете ми, г-да, кой е безъ вина? Всички сме грѣшни. Тозъ человѣкъ вече умрѣлъ, тъй или инакъ; но да оставимъ ли жената му и дѣцата му сега да мрѫтъ отъ гладъ? Не, г-да, азъ ще помоля Областното Събрание, да ся покаже милостиво и человѣколюбиво, щото, да отпустне една помощь отъ 8 л. т., която да бѫде веднажъ за всѣгда; а не съвсѣмъ да ся остави това прошение безъ послѣдствие, което не е добро нѣщо.

В. Нейчовъ: Нека ми дозволи г. Петровъ да отговора на думитѣ му. Единъ баща, когато самъ е гевшекъ, та остава жената си, дѣтцата си голи, боси, гладни, и ся убие. кой му е виновенъ затова. Ако Областното Събрание дава награда за такива безнравственности ще направи всичкитѣ хора да оставатъ въ такива гебшеклѫци. Г да, нетрѣбва да приемаме въ Областното Събрание такова начало да награждаваме лица, които правятъ съ самоубийство голѣмо прѣстѫпление прѣдъ жена си, дѣтцата си, човѣщината. Пакъ прѣдлагамъ да остане прошението безъ послѣдствие. Ще направимъ инакъ за да вематъ да ся убиватъ всички, които неможатъ да прѣпитаватъ фамилиитѣ си, като мислятъ, че фамилиитѣ имъ послѣ ще поддържа Областьта.

Ив. Ст. Гешовъ: Не мога да ся съглася съ мнѣнието на г-на Нейчова, че съ помощьта на такива вдовици и сираци, ще насърдчимъ самоубийството въ Ист. Румелия. Ние ще направимъ просто едно человѣколюбие. Какво ще бѫде ако ся отпуснатъ на това бѣдно семейство 8 л. т., азъ вѣрвамъ, че съ такова едно малко количество нѣма да ся осиромаши Областьта. Г-нъ Нейчовъ казва, че съ това ще направимъ да ся убиватъ и други като мислятъ, че Областьта ще прѣхранва челядьта имъ. Това сѫ праздни думи. Никой баща, ако даже знаеше, че ще дадѫтъ на оставената му фамилия и 8000 гр., а не 8 л. т. както сега ся прѣдлага да ся отпусне, пакъ не щеше да приеме да ся убие. Мисля и самъ г. Нейчовъ неще

вѣрва това. Всичко ся иска тукъ да ся отпуснатъ 800 гр., прѣмислете, г-да, съ такава сумма какъ ще ся крѣпи състояние и какъвъ ще бѫде тоя животъ? Г-нъ Нейчовъ ще подтвърди, че тоя животъ е за окайване, а нека помисли какъвъ ще бѫде и безъ тая помощь. Може е направилъ това отъ отчаяние, може отъ растроение ума, или положението домашно и е прѣмислилъ, че съ самоубийство ще направи, поне себѣ си удовлетворение. Но отъ всичко азъ едно вѣрвамъ, че такова прѣдприятие може да стане само при растроение умственно. Въ нормалното си положение човѣкъ не може да извърши такова рѣшение, а трѣбва да ся признае, че и тоя чиновникъ е билъ въ умственно растройство, което още ся подтвърдява и отъ самата му жена. Повтарямъ, такива убийства ся случватъ само отъ изумление, въ каквото е билъ и този человѣкъ. Ако останеше живъ, ние можехме да отрѣдимъ пенсия на дѣцата му, а сега когато сполучилъ въ самоубийството си непрѣменно трѣбва да се отпуснатъ поне тия 8 лири за дѣцата му. Това не ще бѫде окуражение къмъ самоубийство, както искаше да каже г-нъ В. Нейчовъ. Такива неща у насъ ся редки. Тозъ человѣкъ, г-да, е билъ чиновникъ и, ако живѣеше, той щеше да ся труди да прѣпитава фамилията си. Азъ мисля, че Областното Събрание ще ся покаже справедливо ако даде 8 л. т. на това бѣдно семѣйство, толкова по-вече, че тѣ ще бѫдатъ веднажъ за всегда. Както почит. Коммиссия е рѣшила азъ подкрѣпямъ прѣдложението и, както и г-нъ Ив. Х. Петрова.

Матакиевъ: До колкото чухъ разясненията, разбрахъ върху какво ся касае въпросътъ; нъ азъ ще Ви помоля да ся невпущаме твърдѣ на далеко: да ли е самоубийство или не. Тукъ не трѣбва да гледаме причинитѣ на смъртьта, но въобще да обърнемъ вниманието си. Отъ разисквания тукъ разбрахъ, че ся иска помощъ за фамилията на человѣкъ, който ся самъ убилъ и умрѣлъ. Ние не трѣбва да глѣдаме да ли е направилъ самоубийство или не; да ли е билъ въ нормалното си умственно положение или въ отчаяние, че не можелъ да прѣхранва фамилията си. Най-послѣ не трѣбва да глѣдаме ако той билъ чиновникъ или не. Почит. Събрание да вземе въ съображение, че една вдовица съ сирачета му иска милость. Ето въпросътъ който трѣбва да ся обмисли и да ся рѣши. Да ли всѣка една такава жена, която поиска помощь трѣбва да ѝ ся даде. Колкото за помощьта, ако Обл. Събрание желае да направи нѣкакво благодѣяние въ такъвъ случай, то да не бѫде съ пари. Защото да положимъ, че на тая просителка ся дадѫтъ паритѣ, тя понеже нѣма какъ да ги тури въ работа ще ги распръсне и тогава какво разбрахме? Ако е възможно да ся дава на такива вдовици въ друго нѣщо помощьта, а не въ пари, което впрочемъ трѣбва да занимае когото слѣдва; защото отъ друга страна освенъ, че малка полза ся прави съ това, нъ и ще дадемъ едно начало да ся породятъ много такива прошения. За това и азъ съмъ на мнѣние да остане това прошение безъ слѣдствие.

Д-ръ Хаканов: Азъ пакъ казвамъ, г-да, да остане това прошение безъ послѣдствие. Ето защо: такива жени могатъ да ся намѣратъ много, отъ гдѣ ще може да ся удовлетворятъ всичкитѣ? Областното Събрание не може да дава на всѣкиго помощь, то може да даде гдѣто е необходимо нуждно. За това азъ пакъ казвамъ да остане това прошение безъ послѣдствие. И, при гласувание на бюджета, нека ся прѣдвиди едно количество, което да ся остави подъ расположението на г.

Директора на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, и той да имъ помага на такива, ако види за нуждно, по малко. И азъ пакъ ви казвамъ, че ний не можемъ да удовлетворимъ всѣкиго. Въ Пловдивъ само ще ся явятъ много такива, затова да остане безъ послѣдствие и да минемъ на дневний редъ.

Бъркаловъ: Станахъ да кажа на Почит. Обл. Събрание, че това не е въпросъ съ който трѣбва да ся занимае, това е просто една просия, а друго нищо. Ако бѣше нещо за възнаграждѣние на човѣкъ, който умрѣлъ за отечеството си, то е друго, а тукъ е за самоубийство. Всѣки единъ отъ насъ симпатизира и иска да ся удовлетвори просителката, но тогава излиза, че туй е отъ симпатия а не по заслуга. Ако направимъ това, ще дадемъ поводъ да ся появатъ много такива прошения. За подобни въпроси азъ мисля това не е работа на Областното Събрание; но нека просителката ся отнесе до Духовното нач лство, още и до благодѣтелни дружества, и тѣ да ся постараятъ да ся удовлетвори. Ив. Х. Петровъ, г-да, едно (не ся чуе) . . . . . (гласове: въпросътъ исчерпанъ). Потрѣбно е . . . . . (гласове: исчерпанъ е! исчерпанъ!) Само двѣ думи още, г-да! Едно само трѣбва да вземемъ въ внимание: комиссията не е имала прѣдъ видъ проста една бедна жена съ сираци, но е имала прѣдъ видъ, че мѫжътъ ѝ билъ *чиновникъ*. Тоя чиновникъ ся изгубилъ на службата си отгорѣ, а за самоубийството му трѣбва да ся спомогне на жена му. Комиссията, като не имала просителката за проста селенка, а за жена на *чиновникъ*, затова земала тъй . . . . (исчерпанъ е! исчерпанъ е!).

Прѣдсѣдательтъ: Прѣдложението на комиссията турямъ на гласуване и, моля, които ся за него — да станатъ прави. (Пада).

Секретарьтъ: (чете): 2. Прошение подъ № 53 на кметството отъ Клисура, което моли Областното Събрание да благоволи да имъ ся отпусне една сумма изъ Областний ковчегъ, съ която да съградятъ училище за беднитѣ си селени.

Коммиссията е на мнѣние да се прѣпроводи това прошение на почитаемата бюджетарна коммиссия на зависяще отъ нея распореждание, тъй като само тя е въ положение да знае паричнитѣ срѣдства, съ които ще располага Областьта за идущата финанциална година.

В. Нейчовъ: Г-да! Азъ ще помоля Областното Събрание да ся неувлича въ подобенъ пѫть. Той е много опасенъ. Макаръ бюджетар. коммиссия да знае срѣдствата на финанциал. година, макаръ да знае, че ще има сумми за да може да спомага, но пакъ не трѣбва да ся допусне такава помощь. Разбирамъ, г-да, че като тая помощь ся иска за черква и училище не трѣбва да ся скѫпимъ, но разбирамъ, г-да, помощь когато ся иска защото не достигнали срѣдства да ся доправятъ. Инакъ, ако отпущаме за цѣли здания, много злѣ ще направимъ, защото азъ да ви покажя изъ Областьта много такива, които нѣматъ нищо и ко.то тогава ще нахлуятъ за помощь. Затова азъ прѣдлагамъ да ся отхвърли това прошение. Инакъ, ако удовлетворимъ тая община, не можемъ и на други, тогава кѫдѣ ще излѣземъ.....

Т. Кесяковъ: Г-да! Азъ вѣрвамъ, че на всички ви е извѣстно, че има дефицитъ въ тоя бюджетъ; за това азъ прѣдлагамъ да ся не прѣпраща това прошение нито до Бюджетарната коммиссия, нито до Дирекц. ни Финансинтѣ, а да си остане безъ послѣдствие. Понеже всички знаемъ, че нѣма пари.

Д-ръ Хаканов: (гласове: изчерпанъ е въпросътъ!) Не е исчерпанъ, г-да! Колко души говориха по него? — Когато хората ся намиратъ безъ кжщя, не е задължено правителството да имъ прави такива. Да ли тия, които пролятъ сега, ся намиратъ въ това положение, безъ кжщя, не зная, защото мнозина отъ послѣ прѣврата си съградиха. Но помня имаше отпуснати аванси на Калоферъ, Ст.-Загора, Аджаръ, и на други да си направятъ кжщя; но да-ли тѣ както бѣха ся задължили върнаха тия заеми? Финан. коммиссии сж испитали вече това, че мжчно ся прибиратъ тия пари. А при това не на всички мѣста сж ги употрѣбили за цѣльта за която сж ги вземали. За това, при всичко, че Обл. Събрание трѣбва да бжде еднакво справедливо къмъ всички, но прѣдъ видъ на тия передовности които казахъ, спорѣдъ мене да ся проводи това прошение на Бюджетарната Коммиссия и тя да го разглѣда и, ако тя намѣри, че не е нуждно да ся отстжпи помощьта, тя може да го отхвърли.

Маджаровъ: Оттеглямъ думата си, понеже щѣхъ да кажа сжщото, което и г-нъ Д-ръ Хаканов.

Св. Тилевъ: Правителството може би да е съгласно да ся отпусне помощь на тази община. Но ще стане както и съ другитѣ, които зеха и не мислятъ да повръщатъ. Прѣди двѣ години азъ зная, г-да, че Клисурци бѣха искали помощь за да разработватъ розови градини. Правителството ся съгласи да имъ даде, но не зная какъ и защо указа имъ ся да получаватъ помощьта отъ Т. Пазарджикъ; но тѣ не приеха отъ тамъ да ги вематъ, а искаха отъ Пловдивъ. Извинете ме, г-да, ако кажа, че малко довѣрие заслужватъ Стар. Съвѣти. Помощьта, която ся дава да я раздаватъ на всички нуждающи ся по на равна часть тѣ и съ нея злоупотрѣбляватъ. Така, единъ Стар. Съвѣтъ я раздѣлъ въ розови цвѣтя. Ето к кво злоупотрѣбление става. За това казахъ малко вѣра имамъ къмъ Стар. Съвѣти, прѣдъ видъ на тоя фактъ. Колкото за тѣзи просители, които искатъ за съграждение училище, азъ не казвамъ да ся не удовлетворяватъ. Азъ мога да ся съглася да ся проводи прошението на коммиссията, но само тогава да ся удовлетворяватъ, когато ся вземе нѣкой авансъ отъ другитѣ, на които е отпуснатъ; а ако това не ся удобри, тогава на мнѣние съмъ да остане прошението безъ послѣдствие.

В. Нейчовъ: Азъ прѣдлагамъ да ся отхвърли това прошение.

Прѣдсѣдательтъ: Турямъ на гласувание резолюцията на коммиссията и моля, които сж за нея — да станатъ прави. (Пада).

Секретарьтъ: (чете 3-то прошение).

3-то Прошение подъ № 32 и 52 отъ Витанъ Петровъ бивший жандаръ живущъ въ с. Баня, (Ихтиманска Околия) оплаква ся, че вслѣдствие на тежката рана, нанесена нему въ Костенската планина прѣзъ 1881 г. отъ разбойницитѣ на Спаносовата шайка, е билъ неспособенъ да работи, и моли Събранието да съдѣйствува при надлѣжното мѣсто да му ся плати пенсията за 3 мѣсеца, що е ималъ да зима; при това да му ся отпусне и една парична помощь, за да може да поминува.

Коммиссията, по добититѣ свѣдѣния отъ г. Генерала на Милиц. и Жандармерията, увѣри ся, че за Витанъ Петровъ имало издаденъ правилникъ, спорѣдъ който му ся отпуща пенсия по 120 гроша въ мѣсецъ; обаче, като този Публич.-Админ. Правилникъ е само за една година, а коммиссията като има прѣдъ видъ и свидѣ-

телството на г-на Янкулова, че жандарина Петровъ е вече неспособенъ за работа дойде до заключение, щото Почит. Областно Събрание да рѣши да му ся продължи тъзи пенсия додѣто ся гласува законътъ за пенсиитѣ и тогазъ да ся нарѣди до животъ пенсия. При това да ся порѫча на Директора на Финанциитѣ да му ся плаща рѣдовно пенсията въ Ихтиманъ.

(Приета резолюцията на коммиссията).

Секретарьтъ: (чете 4-то прошение).

Бивший Кѫзѫлъ-Агачский сѫдебенъ коммиссарь, Д. Павурджиевъ ся жалува, че билъ незаконно отчисленъ, за което ся оплакалъ и на Постоянний Коммитетъ. Моли и Събранието да му съдѣйствува да му ся повърне службата.

Коммиссията прѣдъ видъ на прѣписката мѣжду Дир. на Правосѫдието и Пост. Коммитетъ по това дѣло, като видя, че мотивитѣ на Кѫзѫлъ-Агачский Окол. Сѫдия не сѫ достатъчни; прѣдъ видъ рѣшението на Постоянний Коммитетъ Дирек. на Правосѫдието да повърне службата на просительтъ въ първий случай на вакантно мѣсто. Коммиссията е на мнѣние, Събранието да подтвърди рѣшението на Постоянний Коммитетъ най вече като по свѣдѣнията си добити е сѫществувала ваканция за сѫдебенъ коммиссарь въ Харманлийската Околия и името на просительтъ фигурирало въ прѣдставений списъкъ отъ Харманлийский Околийский Сѫдникъ.

(Приета резолюцията).

(Чете 5-то прошение).

5-то Прошение подъ № 35, на Георги Гѫрдевъ книгопродавецъ, изъ Калоферъ, който моли Областното Събрание да благоволи и му ся отпусне едно ежегодно пособие, за да може да ся прѣхранва прѣзъ останалитѣ си стари години.

За това прошение коммиссията е на мнѣние да ся остави безъ послѣдствие, тъй като нѣма прѣдвидена глава въ бюджета за подобни пенсии на прѣстарѣли книгопродавци.

(Приета резолюцията).

(Чете 6-то прошение).

6-то Прошение подъ № 25, на жителитѣ отъ селата Хисаръ-Киселери, Михилци и Синджирлии, които молятъ Областното Събрание да имъ намали данъка на тютюна, който произвождатъ за лѣкъ на добитъкътъ си, за когото били принудени да плащатъ, вмѣсто $13^1/_4$, по 33 гр. на оката.

Коммиссията, по взетитѣ свѣдѣния отъ Дирекцията на Финанциитѣ, намѣрва че нѣма възможность да ся удовлетворятъ просителитѣ, тъй като наложенийтъ имъ данъкъ върху тютюна е съгласно съ сѫществующий законъ.

(Приета резолюцията).

(Чете 7-то прошение).

7-то Прошение подъ № 49, на кметовитѣ и старѣйшинитѣ на 16 села отъ Овчехлъмската Околия именно: Голѣмо Конаро, Целапица, Радиново, Насвакьой, Дорутлий, Костиево, Строево, Чоллукъ Даутларъ, Кавакъ Дере и пр.; явяватъ, че въ послѣднята сессия на Пловдивский Главенъ Съвѣтъ, по съдѣйствието на Околийскиятъ имъ Началникъ, повдигналъ ся е въпросъ за прѣмѣстването сѣдалището на Околията имъ отъ село Голѣмо Конире, въ Старо-Ново Село, нъ тъй като растоянието на помѣнѫтитѣ горѣ села до Старо Ново Село е било по голѣмо откол-

кото Конаре, и съобщението е било по трудно, затова молятъ Областното Събрание да съдѣйствува, за да остане сѣдалището на Околията пакъ въ с. Голѣмо Конаре; другояче прѣдпочитатъ да ся присъединятъ на Пловдивската Околия, тъй като растоянието отъ селата имъ до Пловдивъ е много по близо, и интереситѣ имъ сж свързани съ този градъ.

Коммиссията, при разглѣждането на това прошение, бѣше въ начало на мнѣние да ся унищожеше тъзи Околия отъ точка зрѣние на финанциалната ни криза, и селата ѝ да ся присъединятъ на ближнитѣ Околии, обаче, спорѣдъ 108-й членъ на Органический Уставъ, това бѣше невъзможно да го направи, оставя на Почит. Областно Събрание да ся произнесе по тойзи въпросъ отъ съдържанието на това прошение, както и отъ свѣдѣнието взето отъ г. Пловдивский Префектъ явно става, че Пловдивскиятъ Главенъ Съвѣтъ въ послѣднята сесия е постановилъ, щ то, вмѣсто с. Конаре, сѣдалището на Овчехлъмската Околия да стане Старо-Ново Село.

Коммиссията, като взе прѣдъ видъ, че съ това постановление на Главний Съвѣтъ центрътъ на Околията ся отдалечава много отъ горѣпомѣнжтитѣ села, вслѣдствие на което ся затрудняватъ съобщенията имъ, което е нѣщо противно на членъ 110-й отъ Органический Уставъ; като взе прѣдъ видъ, че растоянието на тия села е много по близо до градътъ Пловдивъ и интереситѣ имъ съ него сж по тѣсно свързани и като взе прѣдъ видъ още, че Пловдивската Околия ся състои само отъ 28 села, които исключително ся управляватъ отъ Пловдивский Околийский Началникъ, безъ градътъ Пловдивъ, който е подъ надзора само на Префекта; при всички горѣказани мотиви, коммиссията е на мнѣние да ся удовлетворятъ просителитѣ, като ся присъединътъ съ Пловдивската Околия, ако въ случай ся рѣши сѣдалището на Овчехлъмската Околия да ся прѣмѣсти въ Старо Ново Село.

Нейчовъ: Г-да! Твърдѣ опасно ще бжде, ако ся остави на сека община да си избира сама гдѣ трѣова и на коя иска Околия да ся присъединява. Администрацията само може да опрѣдѣли гдѣ трѣбва да бжде центрътъ на извѣстни общини, разбира ся, като вземе мнѣнието на всички общини, а не да ся слуша желанието само на нѣколко. Много общини незнаятъ въ сжщность дѣ именно ще имъ бжде по полѣзенъ центра на Околията, а само по наговаряние ся повеждатъ по други. За това Администрацията не трѣбва да слуша такива заявления, които нѣматъ никаква основа. Главний Съвѣтъ сега удобрилъ да ся намѣсти Околията на тия общини въ Старо-Ново Село; тѣ това искали, но не трѣбва само тѣ да ся глѣдатъ, а да ся попитатъ и другитѣ общини отъ всичката Околия гдѣ е по-добрѣ да бжде; тогава само може да ся достигне до единъ исходень пжть. За това азъ прѣдлагамъ този въпросъ да ся остави да ся рѣши отъ Администрацията.

Матакиевъ: Почитаемата коммиссия е на мнѣние, тия села да ся присъединятъ къмъ Пловдивската Околия, но незная до колко е умѣстно това. Ний най напрѣдъ нѣмаме законъ за Администр. распрѣдѣление на Околиитѣ. Сега глѣдаме, че нѣкои села искатъ отъ една Околия да ся присъединятъ на друга, но нѣмаме още законъ. Азъ мисля, че правителството има намѣрение да изработи и прѣдстави подобенъ законъ; та, спорѣдъ мене, мисля, най-добрѣ ще бжде това прошение да ся прѣпрати въ Дирекцията на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, да го има за свѣдѣние и, когато

ся изработи законътъ и стане распрѣдѣление на Околиитѣ, да ся вземе прѣдъ съображение.

Маджаровъ: Азъ мисля, че Почитаемата коммиссия си е поставила излишенъ трудъ въ тоя случай. То е работа, която може да ся извърши само чрѣзъ единъ законъ, а ний знаемъ, че нѣмаме още Област. законъ за Административното распрѣдѣление на Околиитѣ. За това никакъ не съмъ съгласенъ съ резолюцията на коммисспята, която казва: да ся съединатъ тѣзи села на Пловдивската Околия. Не само тя неможе да рѣшава такива въпроси, но, мисля, едва ли ще може сега и Събранието. Събранието може само да утвърди законъ за такова распрѣдѣление, а Администрацията тя изучва добрѣ въпроса, взема съгласието на общинитѣ и му прѣдставя законъ за утвърждение, За туй сега. като има по тоя въпросъ прошение, неможе освѣнъ да ся проводи до Дирекцията на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, която да го има прѣдъ видъ, когато ся рѣши за распрѣдѣлението на Околиитѣ.

Това прѣдложение исказа г-нъ Матакиевъ и азъ го подкрѣпямъ.

Д-ръ Хаковъ: И азъ искахъ думата, да подкрѣпя прѣдложението на г-на Матакиева, да ся прѣпрати това прошение до Дирек. на Вѫтрѣшнитѣ дѣла и, когато ся прави административното распрѣдѣлние на околиитѣ, да ся има прѣдъ видъ желанието на просителитѣ.

Д. Стамбуловъ: И азъ подкрѣпямъ прѣдложението на г-на Матакиева, но ще кажа само едно нѣщо. Това прошение прилича на единъ маазаръ, за което е подбутнато отъ нѣкого разбира ся; знаемъ какъ ставатъ подобни маазари и има и други. До колкото зная, когато ся рѣши това присъединение, нѣмаше никакви протести, но отъ гдѣ е сега тоя?—Единъ началникъ — понеже много работа има — поревнало му да има добри расходки, чиста вода и да го водятъ да лови риба отъ Марица, подбутналъ населението да ся прѣмѣсти сѣдалището на околията. Наистина скърбно е да кажа, че нашето правителство допуща да ся фабрикосватъ такива маазари.

Дир. Груевъ: Такива маазари ся прѣдставиха и на правителството. Правителството не можеше да даде вѣра на еднитѣ, а другитѣ да прѣзрѣ.

Нейчовъ: Нека оставимъ, г-да, такивато нѣща да расправя администрацията, а ний да минемъ на дневний рѣдъ.

Прѣдсѣдателтъ: Подкрѣпя ли ся прѣдложението на г. Матакиева? (Подкрѣпя ся). Турямъ го на гласувание и, моля, които сж за него, да станатъ прави. (Приема ся).

Секретарьтъ: (чете 8-то прошение:)

Прошение подъ № 50. Жителитѣ отъ селата Масатларе и Димирдишлие (Панагюр. околия), просятъ да ся присъединятъ на Овчехълм. околия, понеже отстоятъ 8 часа отъ Панагюрище, и само единъ часъ отъ г. Конаре.

Коммиссията е на мнѣние да ся остави това прошение безъ послѣдствие, ако ся земе рѣшението за прѣмѣствание на сѣдалището на Овче-хълмската околия въ Старо-Ново-Село, но ако остане Голѣмо-Конаре за сѣдалище, тогазъ да ся удовлетворятъ просителитѣ, като селата имъ сж близо 1 часъ до Голѣмо-Конаре, а 8 часа до Панагюрище.

(Приета резолюцията на коммиссията).

Скреетарьтъ: (чете 9-то прошение).

Прошение подъ № 51. Жителитѣ отъ с. Алифаково (Пазард. околия) просятъ да ся присъединятъ на Овчехлъмската околия, понеже селото имъ отстои единъ часъ отъ Конаре.

Коммиссията и за това прошение е на мнѣние да го остави безъ послѣдствие, ако по начало ся приеме прѣмѣстването на околията въ Старо Ново-Село; ако си остане Голѣмо-Конаре пакъ за сѣдалище, да ся удовлетворятъ просителитѣ.

(Приета резолюцията на коммиссията).

Нейчовъ Моля почитаемото Областно Събрание да направи съ това прошение сѫщото, както и съ другото.

Секретарьтъ: (чете: 10-то прошение).

Прошение подъ № 31. Единадесетъ души джелепи отъ Казанлѫкъ, които искатъ да имъ ся повърне беглика, когото са платили за внесений имъ добитъкъ изъ България, тъй като той е вече опростенъ, или пакъ да ся събере и отъ онія джелепи, които съврѣменно съ тѣхъ сѫ докарали добитъкъ изъ странство.

Коммиссията, при разглѣждането на това прошение, зема изискуемитѣ свѣдения отъ г-на Директора на Финансиитѣ, отъ които свѣдения става явно, че финансовитѣ власти на пограничнитѣ окржзи съ Княжеството въ началото на тъзи година слѣдвали сѫ да вематъ освѣнъ законното мито на овцетѣ и козитѣ, и бегликътъ имъ въ брой; това е дало поводъ да ся подигне въпросъ прѣдъ Пост. Коммитетъ за неправилното събиране на този бегликъ и отъ тогазъ на сѣтне вмѣсто пари, властитѣ сѫ взимали само гаранция, и че слѣдъ приказътъ на Н. Сиятелство, ся е запрѣтило да ся взема бегликъ на внесенитѣ овци и кози отъ Княжеството; вслѣдствие на горѣказанитѣ мотиви, понеже взетийтъ бегликъ на внесенитѣ овцѣ и кози изъ България, не е съгласно съ законътъ, тъй като сѫ платили митото при внасянието имъ въ Областьта, понеже въ подобенъ случай не може да ся приспособи принципа. че *закона нѣма ретроактивна сила*, тъй като помѣнатий бегликъ ся е взелъ съвършенно неправедно и противозаконно, за всичкитѣ тия мотиви да ся повърнатъ на прозбоподателитѣ паритѣ взети отъ бегликъ, прѣди издаването на помѣнатий приказъ.

Хр. Христевъ: (Гласове: прие ся). Искамъ да дамъ нѣкои обяснения. — Коммиссията е много добрѣ направила, гдѣто е рѣшила тъй. Азъ до колкото зная, самата дирекция е събирала този данъкъ съ прѣдпазливость, а нѣкои сѫ давали само писменна гаранция. Сега сѫ приели да не ся плаща данъкъ, та писменнитѣ гаранции на едни сѫ върнати, а паритѣ на други стоятъ задържани. Споредъ мене, да ся възвърнатъ взетитѣ пари на хората, защото е онеправдание.

В. Нейчовъ: Ималъ съмъ случай да чуя отъ подобни лица, които сѫ давали повторителенъ бегликъ да ся оплакватъ. и има на много, мисля, да ся е повърналъ, а на други — не; а пъкъ нѣкои отъ които сѫ дали писменна гаранция, внели и данъкътъ. Желателно би било, или всички пари да внесатъ или само писменни гаранции, или пакъ на всички да ся възвърне внесения данъкъ, или да ся държи.

Ев. Гешовъ: Азъ отдавамъ правото на г. Нейчова, трѣбва да има еднаквость къмъ всички. Нека ми позволи Почитаемото Събрание да кажа съ малко

думи какъ стои този въпросъ. Бѣше ся дала заповѣдь да ся взема отъ джелепитѣ депозитъ въ пари или писменна гаранция до дѣто почнатъ да дохождатъ пакъ. Тѣ ся докачиха отъ тая мѣрка на правителството, та ся породиха оплаквания. Главний Управитель ся отнесе до Постоянний Коммитетъ да го пита да ли може да ся взема двоенъ бегликъ. Тоя послѣдний рѣши да ся пише въ Цариградъ, да ся искатъ обяснения, отъ дѣто доде обяснение, че не трѣбва да ся взима двоенъ бегликъ, щомъ тѣ сж снабдени съ транзитенъ билетъ отъ Княжеството. По поводъ на това е излѣзла заповѣдь отъ Главний Управитель въ тоя смисъль. Дирекцията на Финанциитѣ още изиска свѣдения отъ Главний Управитель какъ да постжпи съ депозиранитѣ пари и съ писменнитѣ гаранции, които сж вземени спрямо подобенъ бегликъ. Главний Управитель подложи тоя въпросъ на Част. Съвѣтъ, който рѣши, да ся ангажира съ него Пост. Коммитетъ Той рѣши въпросътъ по принципъ, че не трѣба да ся взима двоенъ бегликъ. Остава днесь, Областното Събрание само да ся произнесе и рѣши да имъ ся повьрнатъ на хората паритѣ или не. Азъ, въ качеството си на депутатъ, не мога да не приема прѣдложението на коммиссията.

(Гласове: прието).

Прѣдсѣд.: Тъй като прошенията ся свьршиха, минаваме на 2-ий дневенъ редъ, който е разискването законопроекта за военнитѣ пенсии. (Гласове: отпускъ).

Давамъ 10 минути отпускъ.

Слѣдъ отпускъ.

Прѣдсѣд.: (звьни). Засѣданието ся открива (Гласове: да ся отложи!)

Подкрѣпя ли ся това прѣдложение? (Подкрѣпя ся.) Турямъ на гласуване. (Приема ся.) Да ся опрѣдѣли кога ще бжде идущето засѣдание. (Гласове: въ вторникъ). (Приема ся). На дневенъ рѣдъ имаме:

1-о. Разискване законопроекта за военнитѣ пенсии.

2-о. Прочитание рапорти отъ коммиссиитѣ.

3-о. Запитване отъ г-на Бракалова за сиротскитѣ касси.

Има още едно запитване отъ г. Бракалова. Г-нъ Секретарьтъ ще го прочете.

Секретарьтъ: (чете).

„*Господине Прѣдсѣдателю!*

Благоволете, моля ви, да турите на дневенъ редъ слѣдующето ми запитване:

Кои сж били причинитѣ, които сж прѣдизвикали, щото департаменталнитѣ сждилища да отмѣнятъ въ рѣшенията си срокътъ за апелъ, основанъ на Орг. Уставъ, и да го замѣнятъ съ този прѣдвиденъ въ Отом. Търг. Кодексъ? И защо тъй отмѣнено това, Върхов. Сждилище и Глав. Прокурорство не го припознаватъ; и отъ това стълкновение между сждебнитѣ учрѣждения причиненитѣ загуби на интересующитѣ ся страни кому ся пада да ги обезщети?

6 Ноември 1882 г.

Д. Т. Бъркаловъ“

Прѣдсѣдательтъ: Кога ще ся разисква? (Гласове: въ идущето засѣдание). Тогава на 4-ий дневний редъ ще бѫде.

Ще стане провѣрка.

Секретарьтъ: (чете списъка).

Прѣдсѣд. Отсѫтствуватъ безъ отпускъ. Аристагесъ, Н. Бояджиевъ, Митроп. Григорий, Рабинъ Ефенди, Епископъ Менини и Митроп. Панаретъ.

Засѣданието ся закрива.

(Конецъ $3^1/_4$ ч.)

Прѣдсѣдалель: **Георги Груевъ**

Подпрѣдсѣдатели: Д-ръ Янкуловъ, Юруковъ

Секретари: Гуневъ, Пеневъ